

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Europas gamle Krokette

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 325. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann12tom-shoot-idm140026786934064/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

fra Dybet en rullende Brænding, der gror,
 naar „Æren“ er helt sat paa Spil.
 I Fojkehavs-Dybden er ikke blot Fanden,
 nej, Gud er paa Spil — og med Rynker i Panden
 han indvarsler Verdens Sedan ...
 da blegner bag Sminken den gustne Prælat.
 Salon-Generalen og Knøipens Soldat:
 et Ragnarok stunder — hvor Retfærd skai sejre
 og omjuble Frelserens Knæ!
 Ja, Fiskermand Will,
 jeg sværger Dig til:
 der er Braavalla-Brænding i Læ!

EVROPAS GAMLE KOKETTE

Nu ebber det sygnende Sekel mod Slut
 med Sminke om Kinderens Rynker,
 dets Rygrad er mør og dets Nerver kaput —
 det har sig for meget af Middagen budt,
 og mod Kvælden det gisper og klynker;
 forgæves for al denne klægede Dejg
 det søger Ventrikklen at lette:
 og dog er hun stærk --- aa, uendelig seig,
 den sygnende gamle Kokette!

Hun næredes op med det sødreste Blod
 af Sværmer og Sansculotter,
 hun fraadsed af Safternes Overflod,
 og derfor — til Tak, fordi Spasen var god —
 sine Yndigheder hun blotter:
 og Sværmeren sværmer den Dag end i Dag,
 gaar ej med en „Dame“ i Rette,
 men lægger sit Hoved, som selv-given Sag,
 for Fod af den gamle Kokette.

Saa leger med alt hun — en frygtelig Leg
 i smagløse Stuer og Sale:
 hun byder til Gilde, paa Fisk og paa Steg,
 men Festen er dog saa forunderlig bleg ---
 og Gildet maa Smaafolk betale;
dérudenfor maaber de „navnløse“ Smaa,
 paa Retternes Tal kan de gætte:
 men faa sig en Bid? — nej, hun mager det saa,
 at selv hun faar alt, den Kokette!